

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Casvum Conscientiæ

Continens Praxim exactissimam De Censvris Ecclesiasticis, Aliisque
Poenis, & Canonicis impedimentis, in Septem Libros distributus ...

Sayer, Gregory

Venetiis, 1627

x. De irregularitate illegitimorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13883

De irregularitate illegitimorum.

Cap. X.

SYMMARIUM.

- 1 Illegitimi, & legitimi, quinam censendi.
- 2 Illegitimi, tam ad ordines, quam ad beneficia, iure Canonico irregulares sunt, & quare.
- 3 Illegitimus, quamuis irregularis sit, patris tamen iniquitatem portare non censetur.
- 4 Illegitimi, ut plurimum paternæ incontinentiæ imitatores, & male morigerati esse solent.
- 5 Illegitimi fuere viri insignes multi, & quinam.
- 6 Illegitimorum variae species recensentur.
- 7 Naturales filij quinam dicendi.
- 8 Notii quinam censendi, & unde sic nominati.
- 9 Spontii quinam sint, & quare sic appellati.
- 10 Matureres quinam dicendi sint.
- 11 Matureres, etiam in veteri lege, ab altaris ministerio excludebantur.
- 12 Illegitimè natus quibus modis legitimari potest.
- 13 Illegitimè natus, & per subsequens matrimonium legitimus factus, eo ipso absque ulla dispensatione ad omnes ordines promoveri potest.
- 14 Illegitimi etiam per subsequens Matrimonium legitimati, aut super defectu Natalium auctoritate Apostolica dispensationem consecuti, ad Cardinalatum inhabiles sunt.
- 15 Illegitimè natus, ut per subsequens matrimonium legitimus fiat, quid requiratur.
- 16 Filij nati ex coitu fornicario etiam domi minimè cohabitante concubina, per subsequens parentum matrimonium legitimi sunt.
- 17 Clivici in Minoribus ad matrimonium contrahendum inhabilis non est.
- 18 Filius susceptus ex Concubina, Monacho intra annum probationis, per subsequens matrimonium sit legitimus.
- 19 Filius ex concubina habens, quamuis alter parentum contrahat matrimonium cum alio, vel cum alia, post conceptum filium, si tamen defunctis eorum coniugibus, inter se matrimonium contrahant, proles prius concepta, sit legitima.
- 20 Filij, sine nati sint ante, siue post contractum matrimonium parentum, per subsequens illud matrimonium fiunt legitimi.
- 21 Filij per subsequens matrimonium legitimi fiunt, etiam si parentes, genere, & divitijs impares sint.
- 22 Matrimonium in articulo mortis, aut in aetate decrepitate contrahi potest.
- 23 Legitimitas filiorum per subsequens matrimonium multum reipub. prodest.
- 24 Matrimonium ex defectu consensus in principio nullum, postea convalidatum, filios antea natos legitimare potest.
- 25 Matrimonium a furioso, cessante furore, contractum validum est, & filios antea susceptos legitimare potest.
- 26 Christianus cum non baptizata matrimonium legitime contrahere nequit.
- 27 Filius ex coitu incestuoso, quamuis parentes postea ex Papæ dispensatione inter se contrahant, non sit legitimus.
- 28 Illegitimus, ut per subsequens matrimonium parentum sit legitimus, satis est matrimonium ratum, quam-

uis non sit consummatum.

- 29 Illegitimus, ut per subsequens matrimonium parentum legitimetur, satis est, quod tempore conceptionis, vel Nativitatis proles, parentes habiles sint ad contrahendum inter se matrimonium.
- 30 Filius ex fornicatione natus, & ante subsequens parentum matrimonium inter se ordinatus per matrimonium illud postea contractum legitimatur, ita ut sine ulla dispensatione in susceptis ministrare, vel ad aliores ascendere possit.
- 31 Filij nati ex matrimonio nullo ob impedimentum dirimens quando legitimi censeantur.
- 32 Fides bona mortis prioris coniugis prolem secundi matrimonij, viuentis prioris coniuge, legitimam facit.
- 33 Proles suscepta ex matrimonio nullo ante sententiam de nullitate latam, lite pendente, legitima erit.
- 34 Proles, quæ ex matrimonio contra interdictionem Ecclesiæ contracto suscipitur, legitima est.
- 35 Filij nati ex matrimonio ab infidelibus iuxta ritum eorū valde contracto, sed iure Canonico prohibito, conuersis eorum parentibus ad fidem, sunt legitimi.
- 36 Natalium defectus occultus, etiam si filius publicè pro legitimo habitus sit, irregularitatem inducit.
- 37 Illegitimus ordinatus, an, & quando peccet, & irregularis sit.
- 38 Illegitimus ad ordines promotus, celebrando postea, irregularitatem novam non incurrit.
- 39 Filij expositi, an eo ipso quod expositi sint, irregulares habendi sint.
- 40 Hæreticorum filij an irregularitate ex defectu Natalium proveniente irregulares sint.
- 41 Filij coniugatorum, qui post parentum professionem in religione approbata factam, aut post ordinum sacrorum susceptionem generantur, an, & quando irregulares sint.
- 42 Filij presbiterorum, & aliorum Clericorum præter alias penas, irregularitatem etiam incurunt.
- 43 Filij presbiterorum tam Græcorum, quam Latinorum, & ad ordines, & ad beneficia inhabiles sunt.
- 44 Pena filijs imposita ad fratres collaterales non extenditur.
- 45 Filij legitimi presbiterorum, quamuis ad omnes ordines sacros ascendere possint, omnes tamen dignitates, aut quæcunque beneficia in Ecclesijs ubi eorum patres habent, aut habuerunt, obtinere non possunt.
- 46 Nepotes ex filijs immediate in beneficijs aeorum succedere possunt.

Quemadmodum filij legitimi dicantur illi, qui ex matrimonio legitimo nati sunt: ita illegitimi appellantur, & sunt illi omnes, qui extra legitimum matrimonium procreantur, qui propterea iustis de causis, iure Canonico irregulares sunt tam ad ordines, quam ad beneficia, caput in cunctis, & capitul. innotunt, de elect. & capitul. 1. & c. fi. de fil. presbit. Cuius irregularitatis multiplex ratio esse potest:

Vna est: Quia cum ordinati in quadam dignitate, & eminenti statu præ alijs constituentur, ideo ex quadam honestate requiritur in eis claritas quædam, quamuis non de necessitate Sacramenti, attamen de necessitate præcepti. Et quia claritas hominis nõ parum ex origine vitiosa obscuratur adeo ex illegitimo thoro nati a susceptione ordinum repelluntur, nisi cum eis dispenseretur, tanto autem est eorum dispensatio difficilior, quanto eorum origo turpior est. Unde illegitimus non dicitur absolute filius, nec de familia, domo, seu cognatione parentis, quæ sunt nomina iuris, non natura, nec de feruitatibus & insignia parentum, nec secundum iura hæreditatis possunt.

3 *Alia causa est*, ob detestationem sceleris paterni? Nec per hoc filius portat iniquitatem patris, quia irregularitas contrahi potest sine peccato.

4 *Tertia ratio est*, quia tales plus quam alij, vt in pluribus solent esse imitatores patris incontinentie, & male motigerati, eo quod a parentibus non ita solliciti sicut legitime nati instruuntur, capit. Si gens, distinet. 56. Et quibus aliquando reperiantur huiusmodi viri valde industrij, & virtuosi, & ex hoc reddantur laudabiles magis, capitul.

5 Nunquam, dist. 56. tamon iura adaptantur secundum ea que vt in pluribus accidunt. Vnde quampures, quia virtute fuerunt insignes ad ordines & dignitates promoti sunt; Nam inter Summos Pontifices fuerunt Ioannes X. & Clemens VII. Et Card. fuerunt Laurentius Cibo primus Card. Hippolytus Medices, Franciscus Borgia Valentinus, Petrus Ferricus Hispanus Archiepisc. Tirazon. Gabriel Rangonius Episcopus Albæ Regalis; At inter Episcopos Héricus Episcopus Leodiensis Imperij Princeps, Ioannes Matthæus Gibertus Episcopus Veronenis & alij. Quæ omnia colliguntur ex dist. 56. per totum. ex glos. in cap. 2. in verbo. *defectu*, de filiis presbit. lib. 6. S. Thom. addit. 3. par. quæst. 39. art. 5. Rich. 4. dist. 25. art. 4. quæst. 3. Hostiensis in Summa, lib. 1. tit. de filiis presbit. §. Quæ si causa prohibitionis. Summa Confess. lib. 3. tit. 29. quæst. 1. Summa Astens. par. 2. lib. 6. tit. 22. art. 3. quæst. 6. S. Anton. 3. par. tit. 29. de Irreg. c. 4. Gabr. 4. d. 25. q. 1. ar. 2. Concluf. 10. Scoto, 4. dist. 25. art. 1. Soto, 4. dist. 25. quæst. 1. ar. 3. Concluf. 1. Paleor. in lib. de Spur. & Noth. Maio. li. 1. de Irreg. cap. 4. num. 1. 2. & 3. & Henriquez li. 14. ca. 8. §. 10. & alij Summistis, vt Pisanella, in verbo, illegitimus, §. Syluest. cod. num. 1. Bernard. Diaz Prac. Crimin. Canon. capit. 4. Præpos. in cap. 2. dist. 56. Iosepho Angles, in Florib. 4. Sent. in quæst. de Sacram. Ordinis, art. 4. Iacob. de Graffis, lib. 4. Decif. cap. 27. num. 32. & num. 55. & num. 56. Alphonso Vivaldo Tract. de Irreg. num. 11.

6 *Illegitimi* verò filij diuiduntur in quatuor species, ex gl. in cap. Nisi cum pridem, §. Personæ verò, & Panorm. ibi, de renunciat. Hostiens. in Summa, lib. 1. tit. de filiis presbit. Summa Astens. par. 2. lib. 6. tit. 22. art. 2. Couar. in par. 2. de sponsal. cap. 8. §. 4. & Henriquez lib. 1. de Sacram. Matrim. cap. 20. §. 3. & Gregorio Tholosano, in Snytagmat. iuris, par. 2. lib. 10. ca. 3. num. 15. & num. 16. Summa Confess. lib. 3. tit. 19. quæst. 1. Alphonso Vivaldo, Tract. de Irreg. num. 100. Alij enim dicuntur Naturales; Alij Nothi Alij spurij; Alij denique Manzeres dicuntur.

7 *Naturales* filij iure ciuili dicuntur, qui ex viro soluto, & concubina vnica domi retenta nascuntur, l. pen. & fina. ff. de concub. iuncta l. si quis officium, ff. de ritu nupt. glos. in cap. per venerabilem, in verbo, Non naturalibus. Qui filij sint legit. Dicuntur autem Naturales, quod sola natura eos genuit, non honestas coniugij ex Isidoro lib. 6. Etym. cap. 5. & refertur cap. fina. 31. quæst. 4. Iure autem Pontificio vltimus requiritur ad hoc vt Naturalis filius quis dicatur, quod natus sit ex his parentibus, qui tempore conceptionis, vel Natiuitatis matrimonium contrahere poterant. Immo, Speculat. in tit. de suc. ab intest. §. 1. vetfi. Nunc de naturalibus, quem refert, ac sequitur Panorm. in cap. Per venerabilem, num. 31. Qui filij sint legit. & fauet Oldrad. conf. 196. volunt tria requiri ad hoc, vt filij dicantur propriè Naturales;

Primo quod sint nati ex soluto, & soluta, ita quod inter eos esse matrimonium potuisset.

Secundo, quod ex concubina retenta in domo, quasi loco vxoris.

Tertio, Quod sit vnica concubina; Nam si quis habens plures concubinas suscepit ex eis filios, isti non merentur dici Naturales propter effrænatam libidinem parentum; quod videtur esse de mente text. Authen. Quib. mod. nat. esse. l. si, §. si aliquis autem defuētus.

8 *Nothi* verò dicuntur ij, qui nati sunt ex viro coniugato, & quacunque alia concubina, aut femina soluta, seu vt ait Host. post glos. cit. qui ex adulterio nati sunt, sic dicti a *Nothia* id est, infamia, quæ multum infamat hominem. Id autem discriminis est in Iure Ciuili inter hos duos, quod Naturalis potest succedere in bonis patris ab intestato in

duabus vncijs, si alij filij non extent, nec conuex legitimo C. de nat. lib. Authen. Licet pater, & in bonis matris succedit cum legitimis filiis. C. de Senatuscon. Or. l. si quis. vlt. Nothus autem non item, ex gl. & Panorm. in d. cap. Nisi pridem, §. personæ, de renunciat. Præterea Iure Ciuili pater non tenetur alere filium nothum. Authen. Quibus modis nat. eff. legit. §. si quis verò, & Authen. Ex complexu, C. de incest. nupt. secus tamen est de Iuris Canonici æquitate, cap. cum haberet, & ibi glos. in verbo, secundum facultates, & Panorm. ibi, num. 10. vbi varios casus ponit, in quibus pater non tenetur alere filium suum. De eo qui dux in matrim. quæ poll. per adult. Denique dicuntur Nothi a Naturalibus, quod Nothi nati sunt ex matre non ita custodita, neque domi retenta, sicut Naturalis.

9 *Spurij* dicuntur illi, qui incertum patrem habent, quæst. *spurius*, id est sparsim concepti. In lit. de Nupt. §. si aduersus, ita vt patrem ostendere nequeant propter incertitudinem, vel si ostendunt, talem tamen ostendunt quem nominare nefas est, ff. de statu hom. l. vulgo, vel vt alij volunt, spurij dicuntur, qui ex coitu damnato nascuntur. Damnatu vero coitus dicitur, quotiescunque femina ponitur aliqua lege humana propter coitum, vt sunt nati ex illo pro, ex rapto, ex sacrilegio, incestu, aut femina coniugata. Dicitur autem spurius a spurcitia incontinentie, & istos non tenetur pater alere quantum ad ius ciuile spectat, sed vero de æquitate iuris Canonici qui statuit, ex gl. & Panorm. in d. cap. cum haberet, de eo, qui dux in matrim. quam poll. & glos. in cap. Tanta, in verbo, repellendus, & ibi latè Panorm. Qui filij sint legit. Differunt autem a Naturalibus, quod spurij propriè dicuntur illi, qui ex his parentibus nati sunt, qui coniugium contrahere nõ poterit tempore Natiuitatis, vel conceptionis; Naturales vero, qui nati sunt ex his parentibus, qui Natiuitatis, vel conceptionis tempore in matrimonium contrahere poterant. Alij spurios dici putant, quasi sine patre, & hoc propter eius incertitudinem, vnde Romani quasi Hieroglyphicè *Spurios* diuibus literis significabant, S. P. id est, sine patre, quos Greci dicunt *πατρόπης*.

10 *Manzeres* verò dicuntur, qui ex viro soluto & scortis, seu meretrice, vel alia quacunque femina fornicaria nascuntur. Meretrice autem seu scortum propriè dicitur illa, que palam libidinem exercens, quæstum facit, cuiusque turpitudinis publicè venalis est. cap. Meretrices, dist. 32. q. 2. q. 4. Item illa, que multorum libidini parei, l. palam, ff. de iur. nupt. Nec refert, an sit in lupanari, canpona, aut alio loco, vel taberna prostituta. De quibus omnibus reperitur hi versus, apud glo. in c. Nisi pridem, §. Personæ verò in verbo, Manzeres, de renunciat.

Manzeribus scortum sed macha Notus dicitur ortum;

Vt seges a spica spurius sic est ab amica.

Sunt Naturales, qui nobis sunt siciles.

De quibus omnibus latius agunt Couar. in Epit. lib. 4. Decretal. par. 2. cap. 8. §. 4. & Gregorius Tholosanus in Snytagmate iuris, par. 2. lib. 10. ca. 3. qui omnes prohibiti sunt ordinari ob causas superius allatas, & merito ob hanc personarum indecentiam, vt enim ait Arist. Polit. cap. 7. Reipub. institutum, non solum quid liceat, sed etiam quid deceat contemplari debet; Id quod multo magis dicendum est in lege noua ob Ministrorum dignitatem & excellentiam, cum etiam nullus horum in veteri lege minister altaris esse poterat, secundum illud Deut. 23. *Non ingredietur* (inquit) *Manzer*, hoc est, de scorto natus, in Ecclesiam Domini, usque ad decimam generationem. Quæ interpretum in Ecclesia non alio sensu interpretantur auctores, quam ne officij Ecclesiasticis fungantur, in perpetuum; decimus enim numerus pro perpetuo accipitur, quæquam ibi soli Manzeres excludi videantur, idem tamen ne quocunque illegitimo intelligitur, vt docent Caietan. Deut. 23. & Anton. Fonseca Lusitanus in additione ad Caietanum ibi, & Maiol. lib. 1. de Irreg. ca. 4. num. 1. & colligitur ex cap. Nisi cum pridem, §. Personæ, glos. & Panorm. de renunciat. & c. per venerabilem, in fine, qui filij sint legit. His igitur sic in vniersis expositis, reliqua, que ad hanc materiã spectant, propositis quibusdã dubijs absolutemur.

1. *Dubium primum est, An filius illegitimè natus aliqua ratione fieri possit legitimus? Respondet posse tribus modis.*

Primo per subsequens Matrimonium.

Secundo, dispensatione Papæ & Principis secularis.

Tertio per ingressum Religionis. De quibus omnibus suo ordine in sequentibus agemus, ut colligitur ex c. conquectus, & cap. Tanta, qui filij sint legit. ubi id habetur de primo membro, & glos. & DD. ibi. De secundo etiam habetur in cap. per venerabilem, tit. eod. & res est manifestata. De tertio habetur in cap. 1. de filijs presbit. & cap. 1. dist. 56. & de his omnibus latius id ostendunt Palu. 4. dist. 41. q. 3. art. 2. Ioan. Bich. 4. d. 15. q. 6. art. 2. S. Anton. 3. par. tit. 19. de Irreg. c. 4. Sum. n. m. ite, in verbo, filius, in verbo, illegitimus, & verbo, legitimus.

2. *Dubium secundum est, An filius illegitimè natus, & factus legitimus per subsequens matrimonium, eo ipso absque ulla dispensatione possit ad omnes ordines promoueri? Respondet posse, sic glos. in cap. Tanta, in verbo legitimus, ubi filij sint legit. & in cap. ex tenore, in verbo, legitimus, & ibi Panorm. num. 8. tit. eod. Maiol. lib. 1. de irreg. cap. 4. num. 14. & Henriquez lib. 1. de Sacram. Matrim. c. 20. §. 2. Item talis promoueri potest ad Ecclesiasticas dignitates, ex Maiol. cit. Immo etiam ad Episcopatum promoueri potest sine ulla dispensatione, fauet glos. in cap. innotuit, in verbo, coniugata, de elec. Host. in Summa, lib. 1. tit. de filijs presbit. num. 6. & in cap. ex tenore, in verbo, legitimus, & in c. videtur, qui matrum. accus. possunt. Goffred. & Syluest. verbo, illegitimus, q. 3. & hoc ne fauet Matrimonij restringatur, Summa Confess. lib. 3. tit. 19. q. 10. & Summa Pisan. in verbo, illegitimus. §. Quid si nato. Quicquid Raym. & Pan. in c. ad extirpandas, num. 11. de filijs presbit. quos sequitur Maiol. lib. 1. c. 4. nu. 14. velint requiri dispensationem.*

3. *Exemptio tamen Cardinalatum, ad hunc enim non conleitur legitimatus, ex Henriquez li. 1. de Sacram. Matrim. ca. 10. §. 2. & Sixto V. in Proprio motu Anno Dom. 1595. tertio Nonas Decembris. incipiente, Postquam, ubi dicitur, Qui Cardinales creandi erunt, legitimus, & honestus sine excoiti natalibus, neque ulla proflus labor, aut illegitimorum natalium suspitione quouis modo laborent, sed omni macula, & impuritate careant, alioquin ad tam eminentem dignitatis gradum penitus inhabiles, & illius incapaces sint, & esse censentur. Quicquid circa consuetudines, quod licet sit tanta vis, & efficacia Sacramenti Matrimonij quod Apostolo teste [Ephes. 5.] Mignum est in Christo, & in Ecclesia, ut qui antea genitri erant ex soluto, & soluta, inter quos ritè Matrimonium consistere poterat, post illud contractum legitimi habeantur, in nonnullis tamen Prouincijs, & Dominijs, nobilitatis priuilegijs non gaudent, nec ad secularia officia, honores, & dignitates, neque ad nobilitatem feudorum, & statuum successiones admittuntur: quodque multo magis indecorum videretur, & ab Apostolice Sedis dignitate alienum, si huiusmodi illegitimi persequens Matrimonium, ut presertim legitumati, in Cardinales assumantur, ac Cardinalatus celsitudo, & splendor, qui dignitati Regiæ comparatur, facile deprimi, commaculati, aut quodammodo in obscurati possint: Ideo ut puriori dignitati puriores Natales respondeant, quoscunque illegitimè natos, quorumuis, etiam Magnorum Principum etiam Ducali, aut maior, etiam Regiæ, & Imperiali auctoritate fulgentium filios, quocunque gradu, dignitate, & preeminencia præditos, etiam genitos ex soluto, & soluta, inter quos tunc Matrimonium consistere poterat, ac postea per subsequens Matrimonium, etiam ritè & solemniter in facie Ecclesie contractum, vel aliàs legitimatos & quomodolibet habitatos, & natalibus restitutos ac quorumuis honorum capaces efficit, etiam si cum eis, ut hanc ipsam dignitatem obtinere valeant desuper defecta Natalium factis expresse, & in specie auctoritate Apostolica quomodolibet dispensatum, nihilominus prædictæ Cardinalatus dignitatis proflus in capaces, & ad eam obtinendam perpetuo inhabiles decernimus, ac declaramus.*

4. *Dubium tertium est, Quid requiratur ad hoc, ut filius illegitimè natus fiat legitimus per subsequens Matrimonium? Respondet ex communi DD. sententia, glos. in cap. Innotuit, in verbo coniugata, de elec. Panorm. c. Ad extirpandas, num. 11. de filijs presbit. & in ca. Tanta, nu. 14. Qui filij sint legit. Host. in Summa, lib. 1. tit. de filijs presbit. nu. 6. S. Ant. 3. par. tit. 19. de Irreg. c. 4. vers. Primo modo. Summa Pisanella, in verbo illegitimus, §. Quid si nato. Angelica, verbo, filius, num. 10. Syluest. verbo, illegitimus, qu. 3. Tabiena, verbo filius, numer. 4. §. Tertio. Couar. in Epit. 4. Decretal. par. 2. cap. 8. §. 2. num. 1. Palud. 4. distin. 41. qu. 3. art. 2. Concluf. 3. Summa Aftenf. par. 2. lib. 6. tit. 22. art. 3. q. 4. Maiol. lib. 1. de Irreg. cap. 4. num. 14. & Henriquez li. 1. de Sacram. Matrim. cap. 20. §. 3. requiri ut tempore generationis quo filius est genitus, parentes inter se contrahere possent matrimonium, si consensus affuisset. Si enim tunc habent aliquod impedimentum quo per leges Ecclesiasticas sint inhabiles ad matrimonium contrahendum, licet semoto illo impedimento postea contrahant, non fit legitimus filius ante generatus per Matrimonium subsequens; si vero tempore generationis parentes contrahere possent matrimonium, fit legitimus filius si postea contrahant. Ex qua communi DD. doctrina multa inferuntur.*

16. *Primo, Filij nati ex coitu fornicario etiam domi minime cohabitante concubina per subsequens parentum matrimonium legitimi sunt. Ratio est: quia inter hanc concubinam & virum tempore generationis matrimonium contrahi potuit, glos. in cap. innotuit, verbo, coniugata, de elec. Panorm. in ca. Tanta, num. 14. Qui filij sint legit. Ioan. Andr. in Reg. sine culpa, de Reg. iur. lib. 6. Couar. in Epit. cit. cap. 8. §. 2. num. 4.*

17. *Secundo, Filij prædicti legitimi sunt, etiam si filij nascantur ex copula carnali, quam cum eorum matre matre Clericus in minoribus ordinibus constitutus habuit, & hoc etiam si is eo tempore aliquod beneficium simplex Ecclesiasticum habuit. Sic Io. Andr. in Reg. sine culpa, de Reg. iur. lib. 6. Zabari. in cap. Tanta, q. 4. Qui filij sint legit. Couar. in Epit. cit. cap. 8. §. 2. num. 5. Maiol. lib. 1. de Irreg. cap. 4. numer. 15. & fauet Syluest. verbo, illegitimus, quæst. 4. & expresse in verbo, Legitimus, quæst. 8. Quia Clericus in minoribus constitutus non est inhabilis ad Matrimonium.*

18. *Tertio, Filius susceptus ex Monacho, & concubina, vel ex Monacha, intra annum probationis per subsequens Matrimonium sic legitimus. Quia tempore conceptionis parentes inter se Matrimonium contrahere poterat. Philip. Franc. in c. Tanta, quæst. 3. Qui filij sint legit. Maiol. lib. 1. de Irreg. c. 4. num. 15. & Couar. cit. num. 5.*

19. *Quarto, Habens filios ex concubina, licet alter parentum contrahat matrimonium cum alio, vel cum alia, post conceptum filium, si defunctus eorum coniugibus, inter se contrahat matrimonium, proles, quæ concepta, erat primo tempore, quo soluti erant, sic legitima, non obstantibus nuptijs intermedijs. sic Hostiensis in Summa, lib. 1. tit. de filijs presbit. num. 6. Panorm. in c. Tanta, num. 3. Qui filij sint legit. Ioan. Andr. in Reg. sine culpa, de reg. iur. lib. 6. Summa Aftenf. par. 2. lib. 6. tit. 22. q. 4. Alberic. in verbo illegitimus, Summa Pisanella, verbo eod. versicul. Quid si nato Summa Confess. lib. 3. tit. 19. q. 10. & citat Raym. & Goffred. Angelica, in verbo, filius, nu. 10. Tabiena, verbo eod. nu. 4. §. Tertio. Sylue. verbo illegitimus, q. 3. S. Ant. 3. par. tit. 29. c. 4. vers. Primo modo. Preposit. in c. Tanta, q. 7. Qui filij sint legit. Couar. in Epit. 4. Decret. par. 2. c. 8. §. 2. nu. 15. Maiol. lib. 1. c. 4. nu. 16. & Bar. in l. cum mihi decem ff. de solu. & Bal. in l. pen. ff. soluto matrim. Greg. Tholosæ. in Syntagmate iuris, p. 2. li. 10. c. 4. nu. 3. citans l. Dini Constantini, & l. cum quis, & l. Nuper, de Nat. li. Alph. Vival. tract. de Irreg. n. 15. satis enim est, ut filius fiat legitimus per subsequens Matrimonium, quod tempore conceptionis parentes erant habiles ad Matrimonium contrahendum.*

20. *Quinto, Filij huiusmodi per subsequens Matrimonium si nati legitimi, siue sint nati Matrimonio ipso nondum contracto; siue eis conceptis, & adhuc in utero existentibus Matrimonium contrahatur, Matrimonium enim subsequens copulam illam, seu Natiuitatem cohonestat.*

- stat, cum eo tempore habiles sint ad Matrimonium. Ioan. Andr. in c. Tanta, Qui filij sint legit. quem referat sequitur Couar. cit. par. 2. c. 8. §. 2. nu. 7.
- 21 *Sexto*, Filij tales per subsequens Matrimonium legitimantur, etiam si parentes sint genere, & diuini impares. Hoc enim nihil refert ad Matrimonium ratione cuius filij censentur legitimi, ex Couar. cit. c. 8. §. 2. nu. 9.
- 22 *Septimo*, Filius etiam fit legitimus etiam si Matrimonium contractum sit ab infirmo in articulo mortis, vel in etate iam decrepita cum concubina, cum enim coniugium, hoc licitum sit & legitimum, ergo & eius causa etiam proles legitima erit. Et quia Canones generaliter, dicunt illegitimum legitimari per sequens Matrimonium, siue hoc, siue illo tempore fiat, modo verum contrahatur Matrimonium. Io. Andr. in Reg. siue culpa, de Reg. iur. libr. 6. Panorm. in capitul. 2. numer. 5. de frigid. Couar. cit. cap. 8. §. 2. nu. 10.
- 23 *Ottavo*, Filij tales legitimi sunt, ipsis etiam parentibus tempore contractus coniugatis repugnantibus, cum hanc legitimisationem ius concedat in fauorem Matrimonij, cui parentes renunciare non possunt; immo nec ipsi filij, interest enim Respub. hanc legitimisationem fieri, sic Couar. ubi suprad. capitul. 8. §. 2. numer. 1. 2. arg. ca. inter cetera, 2. 2. quest. 4.
- 24 *Nono*, si a principio Matrimonium fuit nullum, vel ex defectu consensus, vel ex defectu forme prescriptae a Conc. Trident. Sess. 24. cap. 1. de Reform. Matrim. & interim generetur filius, si postea conualident Matrimonium, vel ex pleno consensu adhibito, vel ex integra forme prescriptae obseruatione, filius ille fit legitimus conceptus ante Matrimonium conualidatum; satis enim est, quod parentes tunc habiles fuerint ad Matrimonium sic Maiol. lib. 1. ca. 4. nu. 19.
- 25 *Decimo*, Si furiosus contraxit Matrimonium, & genuit filium, & postea cessante furore perseverat in consensu, sicut conualidatur Matrimonium, sic etiam filius ille genitus fit legitimus. Zabar. in capitul. Tanta, qu. 9. in nouis scriptis, Qui filij sine legit. & Maiol. lib. 1. de Irreg. capit. 4. numer. 19.
- 26 *Vndecimo*, Si Christianus contrahat cum non baptizata, & filius ex illis generetur, & postea baptizetur mater, & conualidetur Matrimonium, filius tamen non fit legitimus. Sic Host. Ioan. Andr. & Panorm. in ca. Tanta, nu. 14. Qui filij sint legit. Syluest. verbo, Legitimus, qu. 8. Tabiena, verbo, filius, num. 4. §. Tertio. Couar. in Epit. 4. Decret. par. 2. c. 8. §. 2. nu. 6. Ratio est: quia tempore Conceptionis, aut Natiuitatis Matrimonium contrahi non poterat, eo quod mater baptizata non erat. cap. Cane. 28. qu. 1. Quicquid Gaspar. de Calderino & Zabar. in ca. Tanta, qu. 8. Qui filij sint legit. & Maiol. lib. 1. cap. 3. nu. 19. velint, legitimari ex conuersione eius ad fidem, satis enim esse putant, quod impedimentum illud non erat perpetuum. Quorum opinio falsa est: quia Matrimonium in hoc casu non potest retrahi ad tempus generationis. Ad hoc. n. vt fictio operetur vim suam, oportet, vt habeat extrema habilia, scilicet tempus ad quod, & tempus a quo, vt not. in l. Si is, qui pro emptore, ff. de usu cap.
- 27 *Duodecimo*, Qui ex coitu incestuoso, puta ex affinitate, vel consanguinitate scienter geniti sunt, & postea Papa dispensat, & per illam dispensationem parentes Matrimonium contrahunt, filius per subsequens Matrimonium non fit legitimus. Ratio est: quia tempore generationis parentes non erunt apti ad legitimum Matrimonium contrahendum. Sic Pan. post Vincent. quem citat in cap. Tanta, nu. 14. Qui filij sint legit. Syluest. in verbo, Legitimus, qu. 8. Philip. Franc. quest. 5. & Zabar. in d. c. Tanta, qu. 10. Maiol. lib. 1. cap. 4. nu. 20. Gregor. Tholosanus cit. par. 2. libr. 10. cap. 4. nu. 4. Potest tamen Papa facere vt sua prouiso, & dispensatio inducat plenum effectum, etiam quoad praeterita, & ita potest Papa tollere impedimenta, quae erant tempore conceptionis, ex DD. cit.
- 28 *Dubium quartum est*, An illegitimus, vt fiat legitimus, per subsequens Matrimonium, satis sit, vt inter parentes eius Matrimonium sit contractum, seu ratum, etsi non postea consummatum? *Respondeo*, satis esse quod sit Matrimonium ratum, etiam si non sit consummatum; Quia verum est Matrimonium, & Canones absolute dicunt filium fieri legitimum per subsequens Matrimonium. Non tamen sufficiens sponsalia per futurum contracta, quia non totum Matrimonium, sed tantum futuri Matrimonij promissio, & hoc maxime post Conc. Tr. Sess. 24. de Reform. Matrim. c. 1. vt tradit Maiol. lib. 1. c. 5. nu. 9. quod tamen Alphonsus Vivald. limitat nu. 118. nisi postea legitimum contrahatur Matrimonium, tunc enim per illud legitimatur.
- 29 *Dubium quintum est*, Quodnam tempus generationis considerari debeat, vt filius fiat legitimus per subsequens Matrimonium, tempus ne Conceptionis, an tempus Natiuitatis? In quo dubio duae sunt opiniones: Vna affirmat requiri tempus Conceptionis, id est, vt tempore quo concipitur filius, parentes sint habiles ad Matrimonium, negat esse si tempore partus & Natiuitatis, parentes habiles sint ad Matrimonium; Vnde si vir coniugatus praegravem reddiderit mulierem solutam, quae peperit eo tempore, quo vir coniugatus solutus est ab vxore mortua, & postea simul contraxerint, ille partus virtute huius Matrimonij non erit legitimus. Sic Salicet. Cynos, Paulus, & alij, quos refert Couar. in Epit. par. 2. cap. 8. §. 2. nu. 2. & glo. in ca. 2. in verbo, Concepti fuerunt. Qui filij sine legit. Maiol. lib. 1. cap. 4. nu. 14. & citat Bern. & Zabarin. c. Tanta, qu. 11. nu. eod.
- Secunda* tamen opinio, quae communior & verior est, docet satis esse tempus conceptionis, vel Natiuitatis, hoc est, quod vel tempore conceptionis, vel Natiuitatis proles, parentes sint habiles ad contrahendum inter se matrimonium. Sic Couar. cit. & refert Hostiens. Ioan. Andr. Card. Anton. Idem docent Archid. & Vg. 55. qu. 7. in princip. Summa Confess. lib. 3. ut. 19. qu. 10. Angelica, verbo, filius, nu. 10. ubi ait esse communem opinionem DD. in ca. Tanta, Qui filij sint legit. & Syluest. verbo, filius, qu. 7. quoniam esse communem. Tabiena, verbo, eod. nu. 4. §. Tertio Henriquez lib. 1. de Sacram. Matrim. c. 20. §. 5. & Alph. Vivald. Tract. de Irreg. nu. 112.
- 30 *Dubium sextum est*, An si filius, qui ex fornicatione natus est, ante Matrimonium subsequens promoueat ad ordines, fiat legitimus, si postea parentes contrahant Matrimonium; an vero egeat dispensatione vt celebrare possit in ordinibus susceptis aut ascendere possit ad ordines superiores? Maiolus lib. 1. c. 4. nu. 16. ex Archid. in ca. Olim dict. 56. & Alphonsus Vivaldus Tract. de Irreg. nu. 123. dicunt, quod Matrimonium aufert illegitimitatem, non tamen irregularitatem ex illegitimitate contractam in susceptione ordinum. Quae sententia licet probabilis sit, probabilior tamen est sententia contraria, quae docet tollere irregularitatem, quia iure communi iste filius fit legitimus per subsequens Matrimonium, eo quod tempore Conceptionis erant habiles ad Matrimonium contrahendum. Ergo iure communi fit habilis ad celebrandum, & ad ordines superiores ascendendum. Tum, quia non est iure expressum ritum esse irregularem, cum factus sit legitimus per subsequens Matrimonium. Tum, quia ex hoc quod promotus sit ad ordines ante Matrimonium contractum inter parentes, non incidit in aliquam nouam irregulartatem, sed solum peccauit mortaliter, ex eo quod recepit ordines sine dispensatione, quando erat illegitimus. Ergo factus legitimus per subsequens Matrimonium, eo ipso caret omni irregularitate; Quae omnia patenti ex cap. 2. in Regula octaua.
- 31 *Dubium septimum est*, An filij nati ex Matrimonio nullo ob aliquod impedimentum dirimens, vel annullans, putata, quia contractum est inter consanguineos, vel affines legitimi censentur? *Respondeo* esse legitimos non solum quando vterque coniux ignorat impedimentum, sed etiam quando vnus scit, impedimentum, alter vero ignorat, immo quando contractum sit Matrimonium in facie Ecclesiae. Quia ius Canonicum in fauorem matrimonij propter virtutemque vel alterius tantum coniugis ignorantiam, vel alterius coniugis susceptos, arg. eorum quae habentur in c. cum inter, ibi glo. in princip. & Panorm. nu. 2. & ca. Reseruit, ibi glo. in verbo ignorantiam, & ibi Panormitanus nu. 10.

ubi id docet tum de probabili ignorantia facti, tum etiam
 iuris & facti, & c. peruenit, & ibi glos. in verbo, Si est ita,
 & ibi Panorm. num. 1. 2. & 4. & c. ex tenore, & ibi glos. in
 verbo, ignoram, & in verbo, legitimam, & ibi Panorm. nu.
 3. & num. 9. qui filij sint legit. & idem Panorm. in cap. fia.
 nu. 4. de clandest. despons. S. Anton. 3. part. titu. 29. de irreg.
 cap. 4. in princip. ubi citat R. Winer. & d. c. cum inter. Tabio
 na, verbo, filius, numero 5. §. Quarto. Couar. in Epit. part.
 2. cap. 8. §. 1. num. 2. & §. 3. num. 1. Simon Maiol. lib. 1. cap. 5.
 nam. 1. post S. Thom. in addit. 3. part. q. 68. art. 1. His ergo
 duobus concurrentibus, scilicet, si matrimonium sit bona
 fide contractum; & si celebratum sit in facie Ecclesie, ex
 Matrimonio nullo nati, puta propter impedimentum af-
 finitatis, aut consanguinitatis, aut quia contraxit cum eo,
 quod nesciebat aliam habere uxorem, censeantur legitimi.
 Potuit enim iuxta Ecclesiam habita ratione bone fidei ve-
 ritate que contracte eorum, vel alterius tantum, prolem sic
 suscipiam, siquam legitimum approbare. Ratio est: quia
 si bona fides reddidit tutum in conscientia rei alienae posses-
 sorem dum modo tempore à lege statuto possederit, reg.
 possess. & reg. pro possessore, de regul. iur. lib. 6. & cap. vlt.
 de paricript. in antiq. Is autem dicitur bone, vel male fi-
 det possessor, qui sit rem, quam possidet, suam, vel non
 suam esse, l. bona fides, ff. de verb. signific. Ergo pari ratio-
 ne coniuges, qui in possessione Matrimonij alterutrum sunt,
 ob bonam fidem prolem legitimam suscipiant. Dixi, Si
 Matrimonium contractum sit in facie Ecclesie; Si enim
 iam contraxissent quia presumitur dolus, & fraus, pro-
 les eorum non erit legitima; Nam dolus & fraus, que
 inesse videntur eis, qui clandestine contrahunt, non de-
 bent ijs, vel eorum filijs patrocinari, glos. in cap. Referen-
 te, in verbo ignorantiam, & ibi Panorm. num. 1. & idem
 Panorm. in c. ex tenore, num. 5. & 9. Qui filij sint legit. &
 c. cum inhibito, & ibi Panorm. num. 4. de clandest. despons.
 Immo hodie post Concil. Trident. Sess. 24. de Reform.
 Matrim. cap. 1. taliter contracta matrimonia sunt nulla &
 consequenter proles illegitima erit. Neque enim potest
 quilibet illius capituli ignorantiam pretendere, etiam si
 miles, mulier, rusticus, vel idiota sit, qui alias pretendere
 possent ignorantiam in alijs. Qui in prouincia, ff. de ritu
 nupt. vt post alios tradit Maiol. lib. 1. c. 5. nu. 1. & nu. 3. Di-
 xi, His duobus concurrentibus, nimirum quod matrimonium
 contractum sit bona fide, & in facie Ecclesie: Si enim
 ambo coniuges sciebant impedimentum, etiam si contra-
 xerunt in facie Ecclesie, nemine contradicente proles erit
 illegitima, ex Panorm. in cap. ex tenore, num. 5. Qui filij
 sint legit.

32. *Hinc inferitur primo.* Quod si quis, vel que, post coniugis
 demortui habitam notitiam, secundas nuptias permissa
 iudicis adeat, proles ex secundis nuptijs suscepta, etiam vi-
 uente priore coniuge, erit legitima, & promoueri potest
 sine ulla dispensatione; Quoniam bona fides ex relatione
 prioris coniugis demortui, prolem secundi Matrimonij
 fecit legitimam. Sic Maiol. lib. 1. cap. 5. nu. 8. post Zabari. in
 c. per venerabilem, §. videbatur, opposit. 4. & q. vlt. in no-
 uis scriptis. Qui filij sint legit.

33. *Inferitur secundo.* Quod proles suscepta ex Matrimonio
 nullo ante sententiam de nullitate latam, lite pendente,
 legitima erit, litis enim pendente super matrimonio non
 impedit, quin proles suscepta antequam matrimonium
 declararetur nullum, sit legitima, ex Panorm. in c. cum inter,
 num. 4. Qui filij sint legit. & Maiol. lib. 1. c. 5. num. 7. Ratio
 est, quia videntur perseverare in quasi possessione Matrimo-
 nij, sicut & in alijs rebus; & quia lite pendente super
 impedimento non debet suspendi exercitium matrimo-
 niale, cap. 2. vt lite pend. Non debet ergo pena illegitimi-
 tatis prodire ex eo quod legitime factum est. Immo ve-
 ro suscepta proles post latam sententiam de nullitate Ma-
 trimonij, pendente tamen descendio ad appellandam cō-
 cesso, & interposita appellatione legitima erit; cum in hoc
 casu perinde sit, ac si non fuisset iudicatum, argum. cap.
 Quoad consultationem de appellat. & cap. venientes, de
 iur. & cap. Non solum. de appellat. lib. 6. Zabari. in ca.
 cum inter, questio. 1. in nouis scriptis. Qui filij sint legit.
 Couar. in Epit. part. 2. cap. 8. §. 1. num. 7. & Maiol. lib. 1. ca.

5. num. 7. & num. 1. qui etiam alios refert.

34. *Inferitur tertio.* Quod proles, que suscipitur ex Matrimo-
 nio contracto contra interdictum & prohibitionem
 Ecclesie, verbi gratia si fiat thori separatio etiam de con-
 sensu coniugum, & Episcopo approbante, & prohibente
 eis sub pena excommunicationis ipso facto incurrenda,
 ne copulentur, & ipsi contrauenientes commisceantur,
 proles nata erit legitima. Panorm. in cap. 1. num. 1. 4. & 6.
 & in cap. 2. numer. 5. de matrim. contracto contra interd.
 Eccles. Zabari. in ca. cum inter, q. 2. Qui filij sint legit. Bar-
 tholom. Brix. in suis QQ. quest. 55. Alberic. in verbo, Ille-
 gitimus, quos citat & sequitur Simon Maiol. lib. 1. cap. 5.
 num. 5. & num. 6. Ratio est: quia nati ab excommunicatis
 non ex hoc sunt illegitimi; immo etiam si parentes ob cō-
 tumaciam excommunicati fuerint, pendente lite super Ma-
 trimonio, & per sententiam fiat separatio, ea contumacia
 parentum non potest præiudicare filijs, sed erunt legitimi i
 quoad ordines, & reliqua omnia.

35. *Dubium octauum est.* An filij nati ex matrimonio ab in-
 fidelibus contracto, quod secundum ritum eorum vali-
 dum est, & iure tantum Canonico prohibitum, legitimi
 sint, si illi coniuges ad fidem conuertantur. Respondeo legi-
 timos esse. Ratio est: quia vt ait Innocentius Papa III. in
 cap. Gaudemus, de diuortij, Baptismus coniugia non di-
 uinit, sed sceleris soluit. Et quia lex Canonica non astringit
 infideles, vnde solum consideratur ius Diuinum, cap. De
 infidelibus, de consang. Panorm. in ca. vlt. num. 5. & DD.
 ibi. Qui filij sint legit. Couar. in Epit. part. 2. capitulo 8 §. 1.
 num. 2.

36. *Dubium nonum est.* Quando defectus Natalium est oc-
 cultus, & filius illegitimus habetur publicè pro legitimo,
 an sit irregularis? Respondeo. Quicquid aliqui negent, dicē-
 dum tamen est esse irregularem. Sic Sylue. verbo, irregu-
 laritas. q. 20. & Nau. in Man. ca. 25. nu. 69. vers. Quarto, &
 cap. 27. num. 201. vers. Non dico. Toletus lib. 1. Instruct.
 Sacerd. cap. 25.

37. *Dubium decimum est.* An si illegitimus ordinetur per
 ignorantiam peccet, & sit irregularis? Respondeo.

Primo, si sit ignorantia probabilis ordinantis, & ordina-
 ti, utque excusatur; postquam autem ordinatus certus
 factus fuerit impedimenti, abstinere tenetur ab execu-
 tione ordinis suscepti, donec dispensationem obtinuerit, que
 illi non est neganda, argum. capitul. Nisi cum pridem, §.
 personæ, de renuncia. & Episcopus cum eo dispensare po-
 test ad vsum ordinis suscepti, sic Innoc. & Panorm. in d. cap.
 Nisi cum pridem, §. personæ, num. 6. post glos. ibi, in ver-
 bo, Regulariter, & verbo, culpa, & in verbo, & causa.
 Panorm. in cap. 1. de filijs presb. num. 4. ubi ad hoc citat cap.
 2. de ordin. ab Episc. qui renunciauit, Episc. C. de testam. l.
 1. de offic. Preb. l. 3. Albericus in verbo, illegitimus. & Sum-
 ma Pisanello, verbo eod. §. 2. S. Ant. 3. part. titu. 29. de Ir-
 reg. cap. 4. vers. Item dum quis ignorat. Summa Confess.
 lib. 3. ut. 19. q. 1. Maiol. lib. 1. cap. 7. numero 1. Nauarr. tom.
 1. consil. consil. 3. num. 2. de ætat. & qualif. Toletus lib. 1.
 Instruct. Sacerd. cap. 25. & Henriquez lib. 14. de Irreg. ca.
 8, §. 10. Feder. consil. 168. in fin. & Alexand. consil. 49. l. 4.
 Non tamen potest Episcopus cum eo dispensare vt pro-
 moueatur ad vltiores, vt ait Henriquez cit. in annot. in
 litera H.

Secundo, si promotus sciens se illegitimum, passus est se
 ordinari, non obtenta prius dispensatione, peccauit mor-
 taliter, & est suspensus ab executione ordinis suscepti, ca.
 fina. de temp. ordin. Panorm. in capit. 1. nu. 4. de filijs presb.
 Sylue. verbo, Irregularitas, quest. 20. si tamen ante ob-
 tentam dispensationem sciens ordinetur, non incidit in no-
 uam irregularitatem, ex Rebuffo in Praxi benefic. in trac.
 de Dispensat. super defectu Natalium, nu. 13. & ex com-
 muni DD. sententia in cap. fina. de Cleric. excom. ministr.
 cum hoc iure non sit expressum; etiam si Maiol. lib. 14. c.
 33. irregularitatem de nouo fieri putet, sine ratione, aut
 textu. Ordinari vero sciens irregularitatem, & illegitimum
 suspenditur a potestate ordinandi, c. cum Vintonienfis,
 de elect. Maiol. lib. 1. cap. 7. num. 2.

Tertio, Qui non habuit ignorantiam, nec veram scien-
 tiam de sua illegitimitate, sed tantum erat dubius ex ma-

Ceterum hæc sententia non est certa; Nam in cap. citatis, solum dicitur eos esse inhables ad Ecclesiastica beneficia, publicaque officia, & per officia publica, quales sunt Magistratus Reipub. non videtur intelligi ordinis in materia penali, & odiosa. Item nemo dicendus est irregularis nisi in iure sit expressum, non est autem in iure expressum, huiusmodi filios esse irregulares, & huius sententia est Toletus lib. 1. cap. 25.

Quod si dicas esse infames, & eo ipso esse irregulares; Hoc non valet; Quia licet reputentur infames ad officia publica, non tamen inde sequitur esse inhables ad ordines, quia infames, qui ob infamiam irregulares habentur, sunt illi, qui ex proprio delicto in iure dicuntur infames, vel iure, vel facto, vt infectus suo loco dicitur. Si quis tamen opinionem Nau. Maioli & aliorum sequi velit, consequenter dicere debet capita ab eis citata quoad irregularitatem, non extendi nisi ad secundam generationem, id est, filios, & nepotes ex linea paterna, ex linea verò materna extendi tantum ad filios, non nepotes, vt dicitur in d. c. statutum, & auctores citati notarunt. Quibus addo, quod si isti filij dicantur irregulares, solum comprehendantur illi filij, quorum parentes probati fuerunt in heresi obijisse, aut probentur quod obierint credentes hæreticis vel fautores, vel receptatores hæreticorum vt ex cap. citatis colligi potest, & ex p. essis verbis Toletus vbi supra affirmat. Immo verò sequendo Nauarri, & Maioli sententiam, si huiusmodi filij dicantur irregulares, requiritur ad hæc eorum irregularitatem, vt eorum parentes probentur (Sic enim loquitur cap. statutum, de hære. lib. 6.) obijisse in prædicto delicto; Per verbum autem Probentur intelligitur quod fuerint condemnati in iudicio tanquã hæretici, vel fautores, vel receptatores, vel quod ipsi fuerint confessi in iudicio tale delictum; aut quod notorium fuerit eos in tali delicto obijisse; Sin autem eorum pater, vel mater fuerit Ecclesie reconciliatus, nec filij, nec nepotes ordinari prohibentur, vt in d. c. statutum, habetur.

44 Dubium decimum quartum est; Quid dicendum sit de filiis coniugatorum, qui post parentum editam professionem in religione approbata, vel ordinum Sacrorum susceptionem, generantur; verbi gratia duo inter se contrahunt matrimonium, & antequam natus est filius pater, vel Religiosem profiteretur, vel Sacrum Ordinem suscipiat, an proles, quæ postea nascitur, legitima sit, nec ne?

Respondet primò, si isti geniti sint ab his qui post ratum & non consummatum matrimonium in aliqua Religione approbata professionem emisserant, in hoc casu, siue aliter toto coniuge relicto in seculo in professionem consentiente, siue reclamante, illegitimi sunt filij postea ex his nati. Ratio est; quia per professionem emissam dimittitur Matrimonium ratum, ita vt non amplius potestas sit coniugij in seculo relicto repetendi alterum, cap. 2. & ibi glos. in verbo, remanere, & c. ex publico, de conuers. coniug. & Conc. Trid. Sess. 24. Can. 6. Vnde & proles, extra matrimonium postea nata erit illegitima.

Respondet Secundo, si filij isti generentur ab his, qui post ratum, & non consummatum Matrimonium Ordines Sacros extra Religionem susceperunt, si in scia, & inuita vxore promotus sit, proles postea nata legitima erit, & ad ordines promoueri potest, vt colligi potest ex S. Tho. in addit. 3. par. quest. 53. art. 3. Palud. 4. d. 37. q. 1. art. 1. Conclus. 2. & 3. Rich. ead. dist. artic. 1. q. 2. Soto, 4. d. 38. q. 1. artic. 2. Conclus. 3. Panorm. in cap. 2. nume. 2. de conuers. coniug. Summa Astens. par. 2. lib. 6. art. 3. quest. 5. vbi etiam refert pro hac opinione Raym. Summa Pisanelle verbo illegitimus, §. Pone quod aliquis. S. Anton. 3. par. tit. 29. de Irreg. cap. 4. in fine. Maiol. lib. 1. cap. 4. num. 8 & 9. Ratio est; quia Matrimonium in hoc casu vt DD. cit. docent, non dimittitur, imò potest vxor cogere virum suum Subdiaconum, aut Diaconum, vel Presbiterum ad consummationem Matrimonij, vt est expressum a Ioanne XXII. in Extrau. que incipit. Antiqua, de voto. Vnde in fauorem proles dicendum est quod sit legitima. Quod si vxor consentit quoad vir ordinaretur, vel sciens non contradixit, tunc filius illegitimus est, & indiget dispensatione, ex Summa Astens. Summa Pisanelle, & S. Ant. cit. ca. Seriatim. dif. 3. 2.

& cap. Episcopus dist. 77. quomodo intelligendi sunt Goffred. Bern. & Innocent. in c. literas, de filijs presb. & Hostien. in Summa, lib. 3. tit. de conuers. coniug. nu. 6. versic. Sed quid si maritus.

Respondet Tertio, si isti geniti sunt ab ijs, qui post Matrimonium ratum & consummatum, vel Ordinem Sacrum susceperunt, vel in Religione approbata solemniter professi sunt, si quidẽ vterque profiteatur, proles tanquã ex coitu incestuoso nata omnino illegitima erit; Quod si altero proficiente, alter in seculo remaneat, tunc distinguendũ est; vel enim coniux in seculo relicta est suspecta de incontinentia, & eo casu, etiam si de illius licentia alter coniux professionem emisserit, si postea sit periculum incontinentie, potest eum repetere, & vti Matrimoniali copula; vnde ex his genitus erit legitimus cap. 1. de conuers. coniug. Cuius ratio est; quia in istis conuersionibus coniugatorum validandis, requiritur decretum Episcopi, qui non admittet talem separationem, nisi vel ipsa quoque subeat Religionem si sit uenialis, vel suspecta; Ceterum si relicta in seculo non est suspecta incontinentia, satis est, vt in seculo, manens continentiam perpetuam voueat; Nam eũ periculo incontinentie secundum Canones non debet relinqui in seculo, sed simul profiteri in Religione. Quæ omnia probantur ex c. Agathosa, & c. si vir & vxor, cap. Quia Agatho. 27. q. 2. & glos. ibi, & cap. Quidam, capit. cum his, & capitul. significauit, de conuers. coniug. glos. & DD. ibi & Scholasticis 4. distinctione 37. Vbi tamen hoc vnum diligenter aduertendum est, Quod si absque Episcopi decreto alter coniugum Religionẽ ingressus solemniter profiteatur, nec coniux viri restitutionem per decennium postulet, quia per id tempus nascitur presumptio, quod Episcopi consensus, & decretum interuenerit, omnia solemniter acta censentur, & illi amplius maritus non conceditur; ideoque quicquid post hoc decennium nascitur ex eis censetur illegitimum; vt latius tradit Maiol. lib. 1. ca. 4. nu. 6. & 7. post Tiraquel. de præscript. in glos. Decem annos, versic. 22.

42 Dubium decimum quintum est; Circa filios presbiterorũ & aliorum Clericorum: Vbi sciendum est, huiusmodi præter irregularitates, quæ communes sunt omnibus illegitimis, ad huc alias penas ipso iure incurere, in tanti criminis detestationem Præterea dubium esse potest, tum, circa filios Sacerdotum Latinorum, tum Græcorum: & possunt esse legitimi, vel illegitimi: Latini enim legitimos habere possunt filios ex matrimonio, ante ordines sacros susceptos; illegitimi verò erunt omnes generati ab existente in ordine facto, ex Maiolo lib. 1. de Irreg. cap. 6. num. 2. Alphonso Vualdo Tract. de Irreg. num. 116. & 117. & communi DD. consensu, & sententia. Græcorum verò filij legitimi sunt etiã post ordines sacros suscepti ex vxore ante ducta: est enim Ecclesia Romanã Græcis nõ permittit, vt post ordinis sacri susceptionem Matrimonium contrahant, Matrimonij tamen ante contracti vsum illis, etiam Sacerdotibus, permittit, possunt enim Matrimonio ante ordinis sacri susceptionẽ contracto vti, vnde filij eorum erunt legitimi, qui ex vxore ante ducta post ordines sacros susceptos, geniti sunt, vt tradit Sanct. Thom. in addit. 3. part. q. 53. art. 3. quem sequuntur Soto 4. d. 38. qu. 1. art. 1. & Maiol. lib. 1. cap. 4. num. 12. Id quod verum est in Sacerdotum filijs, Nam Græcorum Episcoporum filij ex vxore ducta ante Episcopatum obtentum, suscepti post adeptum Episcopatum, illegitimi sunt, quia nec ipsi Græci adepti Episcopatu, vxore prius ducta vti possunt, vt ex presse decretum est in Sexta Synodo Constantinop. Can. 12. Illegitimi verò Græcorũ filij erunt, si qui ab Episcopo post adeptum Episcopatum geniti sunt, tum, qui ex Matrimonio contracto post ordinis sacri susceptionem, vel ex coitu fornicatio procreantur: Non enim Græcis permittit Ecclesia Romana, vt post ordinis sacri susceptionem vxores accipiant.

43 De Illegitimis igitur filijs tum Græcorum, tum Latinorum dicendum est, huiusmodi non solum inhables esse, & irregulares ad ordines, sicut alij omnes illegitimi imò odiosius excluduntur, quã reliqui, & cum maxima difficultate dispensatur cum eis, & cum maiorũ formula, R r 3 verborum,

verborum, & Panorm. in capit. per venerabilem, Qui filij ſint legit. Sed etiam inhabiles ſunt ad beneficia; De quibus Clemens Papa VII. in Bulla ab ipſo edita anno Dominice incarnationis 1533. Nonis Iunij, Pontificatus ſui anno 7. quæ incipit, [Ad Canonum conditores.] & eſt 36. eiusdem in ordine, Sic ait; Statuimus, & ordinamus, quod de cetero filij preſbiterorum ex fornicatione nati Eccleſias Cathedrales, etiam Metropolitanas, ac Monaſteria, quibus eorum Patres præſuerunt, ſeu illa, & illas dignitates, etiam Maiores, & principales, perſonatus, adminiſtrationes, & officia, etiam curata, & electiua, & alia quæcunque beneficia Eccleſiaſtica cum cura, & ſine cura, ſecularia, & quorumvis ordinum regularia, quæ preſbiteri, & Clerici, ac Religioſi eorum Patres in Titulum, vel Commendam, ad adminiſtrationem ad tempus, ſeu in perpetuum aliquando obtinuerunt, nullo vnquam tempore quoquo modo obtinere poſſint. Et in Concilio Trid. ſeſſ. 25. de Reform. cap. 15. dicitur: (Non liceat filijs Clericorum qui non ex legitimo nati ſunt Matrimonio in Eccleſijs, vbi eorum patres beneficium aliquod Eccleſiaſticum habent, aut habuerunt, quodcumque etiam diſſimile beneficium obtinere: nec in dictis Eccleſijs quoquo modo miniſtrare, nec penſiones ſuper fructibus, beneficiorum, quæ parentes eorum obtinent, vel aliàs obtinuerunt, habere.

44 *Quæres*, An hæc locum etiam habeant in parentibus reſpectu filiorum, ſimiliter in collateralibus, vt ſicut quis filius non poteſt habere Eccleſiam patris, ſic in aſcendentibus, nec pater Eccleſiam filij, & in collateralibus, nec frater Eccleſiam fratris? Hoſtienſis & ipſum recitans Arch. in cap. Apoſtolica, 8. quæſt. 1. volunt etiam in iſtis procedere: Primò, quia ratio eſt, ne detur ſucceſſio hæreditaria in beneficijs; quæ ratio ita procedit in filijs reſpectu parentum, ac in parentibus reſpectu filiorum. Secundò, quia ſicut eſt turpitudine filium preſbiteri miniſtrare in Eccleſia, vbi etiã pater miniſtrata etiam & patri miniſtrare in Eccleſia vbi filius miniſtrata; & facit ad hoc l. Nam & ſi parentibus, & l. ſeq. ff. de inoffic. teſtam. & in Auc. Vt cum de apel. cog. §. aliud quoque. *Contraria* tamen & verior ſententia eſt Alan. & Vine. quos refert, ac ſequitur Panorm. in c. Ex tranſmiſſa, nume. 3. de filijs preſb. & Ioan. And. in cap. In pœnis, de reg. iur. lib. 6. Ratio eſt: quia cum hoc rationabile ſit, nec in iure appareat prohibitum, & pena reſtringenda potius ſint, quàm amplianda, non oportet ad collateralia ſaltem extendere, vnde collateralia ſibi inuicem ſuccedere poſſunt, eſt etiam ratio prohibitionis, quia nunquã frater putatur tantum afficere fratrem, vt ſtudeat illi parare hæreditatem; & præter citatos id docent gloſ. in d. ca. Apoſtolica, in verbo, præbendas, & Maiol. lib. 1. cap. 6. nu. 13. vnde teſte Platina in vita Pauli I. Stephanus II. & Paulus I. fratres in Pontificatu ſibi inuicem ſucceſſerunt, & Leandro patri Epifcopo Hiſpalenſi B. Iſidorus ſucceſſit.

45 *Quoad legitimos verò*

Dico primo, eos non prohiberi ad omnes ordines ſacros aſcendere, ex gloſ. in Summa diſt. 56. in verbo, *preſbiterorum*. Hoſt. in Summa lib. 1. tit. de filijs preſb. nu. 5. §. Qui filij preſbiterorum. Summa Aſtenſis, par. 2. lib. 6. tit. 22. art. 3. Summa Piſanella, in verbo, illegitimus. §. Quid de filijs Sacerdotum. S. Anton. 3. par. tit. 29. de irreg. cap. 4. in fine. Summa Confeſſ. lib. 3. tit. 19. quæſt. 6. Maiol. lib. 1. ca. 6. nu. 2. & facit cap. Oſius Papa, diſt. 56. Nam & *Gelaſius I. Syluerius I. & Theodoruſ I.* Summi Pontifices, Epifcoporum filij fuerunt, & *Agapituſ I. & Felix III.* Summi etiam Pontifices, preſbiterorum filij fuerunt, & *Deuſdedit* Papa filius Subdiaconi fuit.

Dico ſecundo, Tales filij habere poſſunt quodcumque beneficium, aut dignitatem diſſimilem in Eccleſijs vbi eorum patres habent, aut habuerunt beneficia, vel dignitates, vnde in Eccleſia, in qua pater eſt Epifcopus, poteſt legitimus eius filius eſſe Canonicus, vel Diaconus, etiam viuente patre, & in officio ſuo in eadem Eccleſia manere, c. Ad hæc, de filijs preſb. & DD. cit. & gloſ. in cap. conſtitutus, in verbo, perpetuus, tit. eod. Item pater & filius diuerſos Canonicatus, vel dignitates in eadem Eccleſia habere poſſunt ex Hoſt. & Panorm. in d. cap. Ad hæc, num. 3. vt ſi

pater ſit Epifcopus, filius poteſt eſſe Archidiaconus, vel e contra: Hoc tamen intelligendum eſt, dummodo nõ ſint tales dignitates, vel beneficia, quæ ad inuicem reſpiciuntur, vt ſunt v.g. Epifcopatus, & Vicarius eius perpetuus, perſonatus, & eius Vicarius perpetuus, hæc enim ſcimus reſpiciunt; Vnde, ſi pater ſit Epifcopus, filius eius in eadem Eccleſia Vicarius perpetuus eſſe non poteſt; & e contra, ſi filius ſit Epifcopus, eo loco pater perpetuus Vicarius eſſe nequit; Nam ſi patre exiſtente Epifcopo filius ſit eius Vicarius perpetuus, apparet in eo turpitudine quæ dicitur, ex reſpiciatione paterna, cum Vicarius Epifcopum reſpiciat. Item, ſi pater perſonatum poſſideret, filius non poteſt eius vicarium poſſidere, ca. Michael. de filijs preſb. & ibi DD. Goffred. Hoſt. Bernard. quos refert, ac ſequitur Alberic. in verbo, illegitimus, & Summa Piſanella, verbo eod. §. Quid de filijs? Hoſt. in Summa, lib. 1. tit. de filijs preſb. nu. 5. §. Qui filij preſbiterorum, verſic. Item ſi pater Summa Confeſſ. lib. 3. tit. 19. qu. 3. Summa Aſtenſis par. 2. lib. 6. tit. 22. q. 1. S. Anton. 3. par. tit. 29. cap. 4. in fine. Maiol. lib. 1. cap. 6. nu. 5. & alij.

Dico tertio, ſi pater fuit Vicarius non ad vitam, ſed ad tempus, filius & pater inuicem ſuccedere poſſunt immediate, cap. conſtitutus, iuncta gloſ. ibi, in verbo, perpetuus de filijs preſb. Maiol. cit. Et ſi pater fuit Archiepiſcopus, filius poteſt eſſe ipſius Epifcopus Suffraganeus, & comprouincialis, vel e contra; non tamen poterit eſſe Suffraganeus perpetuus in adminiſtratione Archiepiſcopatus; quia eo modo referret perſonam patris, quod iure prohibetur.

Dico quarto, Huiusmodi filij non poteſt prouideri de Eccleſijs aut paternis beneficijs immediate, ſiue per reſpiciationem, ſiue per obitum, ſiue per aliam quolibet reſpiciationem cap. Ad abolendam, cap. ad extirpandas, & cap. Quoniam, de filijs preſb. & DD. cit. Summa Confeſſ. lib. 3. tit. 19. quæſt. 6. & Maiol. lib. 1. cap. 6. num. 4. & hoc tum ob indecentiam; tum ne detur ſucceſſio hæreditaria in beneficijs. Quæ omnia hæc tenus dicta, non ſolum vera eſt tradit Maiol. cit. num. 6. in filijs exiſtentium, in factis, ſed etiam eorum, qui in minoribus ordinibus conſtituti ſunt, vnde Acolytus dimittens beneficium ob Matrimonium contractum, vel quamlibet aliam cauſam, filius eius in eo immediate inſtitui non poteſt, tum ob eandem rationem, tum quod iura non diſtinguant inter ordines maiores, & minores quoad ſucceſſionem beneficiorum.

Dico quinto, Huiusmodi filij mediate, id eſt, ſi interceſſerit tertiã perſona, patri ſuccedere poſſunt, tunc enim non ſuccedit patri, ſed illi perſonæ immediate. Hoſt. in Summa cit. Panorm. in cap. ad extirpandas, numero 5. de filijs preſb. Aſtenſis in Summa par. 2. lib. 6. tit. 22. art. 3. quæſt. 4. Summa Piſanella in verbo illegitimus, §. Quid de filijs, Maiol. lib. 1. cap. 6. num. 11. quod verum eſt, etiam ſi mediã illa perſona non poſſederit beneficium de iure, ſed de facto tantum, titulo aliquatenus colorato, & etiam ſi titulus poſtea fuerit declaratus nullus per ſententiam, hoc enim modo filius, qui immediate patri ſuccedere non potuit, virtute iſtius mediæ perſonæ de facto poſſidentis, ſuccedere poteſt.

Quod ſi petas, an hæc, quæ dicta ſunt hæc tenus procedat etiam locumque habeant in parentibus reſpectu filiorum, aut fratrum? *Reſpondeo* quod non, vt ſuprà, dictum eſt, vnde frater fratrem in beneficio ſuccedere valet, cum in iſti ceſſet ratio prohibitionis, quia frater non putatur tantum afficere fratrem, vt ſtudeat illi parare hæreditatem, gloſ. in cap. Apoſtolica, in verbo, præbendas, 8. q. 1. & Arch. ibi Maiol. cit. nu. 13. & alij.

46 *Dico ſexto*, Nepotes ex filijs immediate in beneficijs auctorum ſuccedere poſſunt ex communi DD. ſententia, gloſ. in d. cap. Apoſtolica, & Archid. ibi. Goffred. & Ray. quos refert, ac ſequuntur Hoſt. in Summa lib. 1. tit. de filijs preſb. nume. 5. §. Qui filij preſbiterorum, verſic. ſed nunquid. Summa Confeſſ. lib. 3. tit. 19. quæſt. 8. Summa Aſtenſis, par. 2. lib. 6. tit. 22. art. 3. q. 2. & Summa Piſanella, in verbo, illegitimus, §. Quid de filijs, in fine. Panorm. in cap. ad extirpandas, num. 8. de filijs preſb. S. Anto. 3. par. tit. 27. capit. 4. in fine, gloſ. in capit. 1. in verbo, filios, diſt. 56. & Maiol. lib. 1. cap. 6. num. 14. & Summa Confeſſ. in 3. tit. 19.

tit. 19. q. 8. & hoc ipsum late probat Nauar. tom. 1. consil. 10. de filiis presbit. in vltima editione. Vnde Gregorius Magnus H. om. 38. ratio huius est; quia cum hec pars odiosa sit, restringenda est, maxime cum lex hoc non dicat de nepotibus, sicut de filiis expressit. Id quod procedit etiam si nepotes isti legitimi parentes haberent illegitimos, in beneficijs enim a uorum succedere possunt ex Maiol. cit.

De Dispensatione illegitimorum, & valore eius. Cap. XI.

S Y M M A R I V M.

- 1 Natalium defectus, varijs modis tollitur.
- 2 Matrimonium subsequens illegitimum iure humano, in quoque foro, ad omnes ordines, & dignitates legitimum facit.
- 3 Religionis ingressus, & solemnis professio in ea, quamuis irregularitatem omnem quoad ordines etiam sacros tollat, non tamen habilem ad dignitates reddit.
- 4 Sixti V. Constitutio contra illegitimos edita, qualiter a Gregorio X. moderata fuerit.
- 5 Papa illegitimum, quoad omnem ordinem, beneficium, & dignitatem Ecclesiasticam, ubique terrarum legitimum potest.
- 6 Papa, an illegitimum, quoad successionem in terris sibi non subditis, legitimum potest.
- 7 Matrimonium an legitimum sit, & an proles inde suscepta quoad successionem legitima sit, Papa declarat.
- 8 Illegitimum ad ordines minores, & beneficia simplicia Episcopus legitimum, seu dispensare potest.
- 9 Episcopus sibi non subditum legitimum nequit.
- 10 Episcopus sibi subditum, ad personatum, & dignitatem legitimum non potest.
- 11 Episcopus illegitimum, ut beneficium Paternum simplex immediate obtineat, dispensare non valet.
- 12 Legitimus ab uno Episcopo ad ordines minores, & beneficium simplex, beneficia talia & ordines in alterius Diocesi obtinere potest.
- 13 Episcopus illegitimum, ut Canonatum obtineat, post Concilium Tridentinum legitimum non potest.
- 14 Episcopus cum illegitimo ad praelaturam Regularem dispensare nequit.
- 15 Imperator, aut princeps secularis superiorem non agnoscens, quamuis sibi subditum quoad honores, & officia secularia legitimum non tamen quoad Ecclesiastica, vel spiritualia.
- 16 Dispensatio, cum iuris relaxatio sit, strictè interpretanda est.
- 17 Legitimus simpliciter a Papa, intelligitur legitimatus solum quoad honores, & ordines minores, & beneficium simplex, etiam si in Rescripto dicatur, quod clericali possit.
- 18 Papa dum in dispensatione dicit, Legitimamus Petrum quoad omnia, ad ordines tantum, & beneficium simplex dispensare censetur.
- 19 Dispensatus a Papa cum clausula, Ad omnes ordines, ad quid dispensatus censetur.
- 20 Dispensatus ad certum ordinem, non censetur dispensatus ad ordinem illo superiorem, sed inferiorem.
- 21 Dispensatus ad ordines, ad beneficium dispensatus non censetur.
- 22 Dispensatus ad dignitates ad beneficia dispensatus non est.

- 23 Dispensatus a Papa ad Sacerdotium, ad Ecclesiam parochialem dispensatus non censetur.
- 24 Dispensatus a Papa ad præbendam beneficium, ad beneficium curatum habitatus non est.
- 25 Dispensatus a Papa ad beneficium simpliciter ad curatum dispensatus non censetur.
- 26 Dispensatus a Papa ad omnes ordines, & beneficium Ecclesiasticum, ad personatum, vel Rectoriam, ad quam per electionem procedi solet, non dispensatur.
- 27 Dispensatus ad dignitates, ad Ecclesiam cathedralem, & dignitates eius non est dispensatus.
- 28 Dispensatus ad ordines per hoc ad dignitates Ecclesiasticas dispensatus non est, sicut nec habitatus ad dignitates Ecclesiasticas, ad Episcopatum habitatus est.
- 29 Dispensatus ad Episcopatum ad Archiepiscopatum habitatus non censetur.
- 30 Legitimus ad omnes ordines, etiam Episcopatum, ad Episcopatum habitatus non censetur, si sit filius canonici, etiam non existentis in sacris, & quæ huius ratio sit.
- 31 Dispensatus illegitimus a Papa, ut non obstante defectu Natalium beneficium curatum non obtineat, virtute illius duo beneficia simul habere non potest.
- 32 Dispensatus a Papa, vel episcopo super beneficio incepto, eo consecuto, aliud sine dispensatione obtinere nequit.

Varijs modis defectum hunc Natalium tolli posse tradunt, DD. vt S. Thom. in addit. 3. par. q. 68. art. 3. Palud. 4. d. 4. r. q. 3. art. 2. & 3. Rich. ead. dist. ar. 2. q. 3. Ioan. Bachon. 4. dist. 25. quest. 6. art. 2. Sot. 4. d. 4. r. q. vnica, art. 4. Conclus. 3. Host. in Summa, libr. 1. tit. de filiis presbit. num. 8. §. Quis possit dispensare, & libr. 4. tit. Qui filij sint legit. num. 9. §. Qualiter. Summa Confess. lib. 3. tit. 19. quest. 2. Summa Aftensis, par. 2. lib. 6. tit. 22. art. 4. Summa Pisanel. in verbo, illegitimus, §. Quis potest dispensare. Angelica, in verbo, Legitimus, & in verbo, ordo, 3. num. 12. & seq. S. Anton. 3. par. tit. 29 de Irreg. cap. 4. Syluest. in verb. Illegitimus, quest. 5. & 6. & verbo, legitimus. Tabiena, in verbo, filius, num. 5. §. Quarto, & in verbo, beneficium, 2. §. Quarto decimo. & seq. Nauar. in Man. c. 27. num. 20. v. Decimo dico. Martin. Ledesm. 2. 4. q. 26. artic. 2. tract. de Irreg. post princip. Couar. in Epi. 4. Decret. par. 2. cap. 8. §. 8. Ioseph Angles in Florib. 4. Sen. in quest. de Sacram. Ordinis, art. 4. Iacob. de Grass. lib. 4. cap. 27. num. 57. & 58. Alphons. Vivald. tract. de Irreg. num. 112. & num. 125. & par. 3. capitul. 2. & Henriquez libr. 1. de Sacram. Matrim. capitul. 20. §. 2. & lib. 14. de Irreg. capit. 8. §. 10. & Simon Maiol. lib. 1. cap. 8. §. 10. tollitur autem præcipue tribus modis.

Primo per subsequens matrimonium, quando scilicet soluius generas filium de soluta, postmodum in facie Ecclesie cum ea contraxit, cap. 1. & cap. Tanta. Qui filij sint legit. id quod etiam legibus civilibus concessum est, vt §. vit. Institut. de nupt. & in l. cum quis, C. de natural. liber. & in Authent. Quibus mod. naturales efficiantur legitimi, §. si quis igitur, collat. 7. Hæc autem legitimandi modus non se extendit ad natos ex adulterio, c. Tanta, & ibi Panorm. num. 8. Qui filij sint legit. Rich. & Sotus c. 1.

Secundo per Religionis ingressum, qui modus extenditur ad quoscunque illegitimos, cum DD. communiter post gloss. in cap. 2. in verbo, Religionis, & ibi Panorm. in fine, de apostat. & Angelica, in verbo, Irregularitas, 2. num. 1. & Syluest. verbo, Irregularitas, q. 28. vers. secundo, dicant absolute hanc irregularitatem tolli per professionem in Religione approbata.

Tertio, Per dispensationem Patris, qui modus legitimandi potest se extendere ad quoscunque illegitimos, ex Rich. vbi supra. Est autem legitimatio restitutio quædam natalium, quæ absque coniugio natis extra causam legitimitatis conceditur, ex Couar. in Epi. 4. Decret. par. 2. c. 8. §. 8. num. 1.